

EL DEMÓCRATA

ORGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRÁTICA

Número suelto, 10 cénts.

Saldrá los domingos

Semestre, 1'25 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle de Clavé - Imprenta

Anuncios a precios convencionales
No se devuelven los originales

L'actuació del Sr. Lligé

L'afirmació que férem en altre número de EL DEMÓCRATA, referent a que don Joan Lligé i Pagès no serà més diputat per a aquest districte, ha tret de fogó al seu secretari; i encare que havem de suposar, dit sigui amb tots els respectes, que la seva indignació és d'encàrrec, no podem deixar sens rèplica algunes consideracions que en son primer nombre ens etziva «La Veü del Vallès», de Cardedeu, que ja sabem, i oportunament explicarem el perquè del seu domicili.

En primer lloc, hem de confessar que ens ha fet molta gràcia la sinceritat amb que l'orgue del senyor Lligé ens conta que hagut d'intervenir en algún afer judicial. Nosaltres celebrem la nova de tot cor i fem present al senyor Lligé que *celebrarem* moltíssim que les seves gestions tinguin un *feliç* resultat.

Passem per alt lo de Mollet, esperant que el senyor Lligé se n'enteri millor, imitant al seu antecessor; i ja farem més endavant, article apart d'aquest assumpte.

En quant a que a en Torras i als seus amics els cap l'honor d'haver inaugurat la lluita judicial a Granollers, reproduint denúncies contra els senyors Tardà i Barangé, *ferms companys de causa*, hem de declarar lo següent:

Està en lo just el senyor Lligé en conceputar com un honor el portar als tribunals als que han abusat, en profit propi, dels càrrecs que han ocupat en corporacions públiques. Això és veritablement un honor, i estem orgullosos de monopolitzar-lo; si bé deplorem que una moralització general no ens hagi privat d'aquesta singularització.

Are, senyor Lligé, defensor dels senyors Tardà i Barangé, en quant a lo de la inauguració de certs procediments, permeti'ns que li diem que s'equivoca; i l'equivocar-se quan s'és diputat a Corts, és pecat imperdonable. Per això i tantes altres coses no és convenient que vostè torni a ésser diputat per aquest districte. (En Cambó i algú altre que no bada mai, ja el treuran de dubtes.) Si la memòria no ens és infidel, recordem que les denúncies judicials varen ésser solemniament inaugurades pels amics del senyor Barangé l'any 1906, portant a la presó al nostre bon amic Torruella, per ses fermes campanyes anticaciquistes. (I no parlem de la vergonyosa persecució de que es feu víctima a l'Esteve Garrell, per a respondre a les valentes acusacions que feia des d'«El Congost».) Més tard, i com a resultat d'altra denúncia, va ésser condemnat a desterro, el mateix Torruella, qui el passà a Arenys de Mar; i en Salvador Màs encare sofreix condemna per altra carícia vostra.

L'any 1915, el vostre amic Tardà distingí amb una denúncia a aquest pobre periòdic, i

amb dues al nostre amic senyor Torras, per una de les quals tingueren d'anar a declarar tots els regidors d'aquella època, entre ells el senyor Barangé, i els empleats en les oficines municipals; i entre els anys 1916, 17 i 18, *heu presentat més de VINT denúncies criminals al jutjat de primera instància*, demostrant així vostra mala intenció i la confiança que us inspirava la vostra influència en certa oficina judicial. Que consti que no detallem les causes que heu seguit contra nostre; però si convé ho farem, per a major publicitat i satisfacció vostra.

Nosaltres, davant de tot això, i convençuts de que l'influència de l'actuari don Joan Comas i Gruart havia de neutralitzar tota acció que intentessim en defensa nostra, vàrem aguantar la riuada sense dir aquesta boca és nostra, a excepció de dos casos, el d'en Salomero i el d'en Xuclà, que fan *pendant* amb les vostres denúncies contra en Brunet i el conceller senyor Jonch.

La denúncia contra els senyors Barangé i Tardà, l'acordà l'Ajuntament, després d'un expedient i una informació, i davant de la seva voluntat, que és la de tot un poble (i això no ens ho pot negar el senyor Lligé, quan menys per respecte al president de l'Assemblea de Municipis de Catalunya senyor Puig i Cadafalch), no tenim més remei que abaixar el cap.

Acabem dient que aquest assumpte és per a tractar-lo am més detenció i potser més en serió. Encarregarem que es fassi així, i, mentres tant, i per a avui, ens limitem a sentar la següent afirmació, que brindem al luxós confrare, per a qui va aquesta réplica: **En Joan Lligé i Pagès no serà més diputat per a aquest districte.**

I el temps per a testimoni.

DON-PAR

Via fora lladres!

Al crit de «Via fora lladres!», vàrem iniciar-nos en la política de Granollers i havem hagut de veure, amb continuat escàndol, com els regionalistes, nacionalistes o catalanistes de la Lliga, a l'objecte d'assegurar-se una estabilitat en el districte, feien i fan d'esqueneta als abominables cacics que per durant bon nombre d'anys arruïnaren nostre poble, mentres nodrien llurs caixes de caudals amb la suor d'altri.

I és en el precís moment en que, per la voluntat sobirana del nostre poble, són arreconats de l'administració i la política de Granollers, quan els èmuls d'en Cambó posen els fonaments per a aixecar un pedestal a la memòria de les desferres d'aquell ominós caciquisme al que fa referència el bèl·lic articulista del flambant confrare, «La Veü del Vallès».

Nosaltres havem procurat foragitar de casa el caciquisme que «vexa i oprimeix»; i, malgrat no haver escollit procediment per a aconseguir-ho, ja que la bondat del fi justificava tots els medis, ens plau el no haver necessitat de virulències ni mides extremes, de les que tant aparenta gaudir el jove periodista que deixa la Ciutat per a redimir-nos del *caciquisme* d'en Torras.

La Lliga va contribuir, i molt, a enderrocar l'antic caciquisme que imperava arreu de Catalunya, amb el del·liberat propòsit — els fets han vingut a demostrar-ho — de substituir-lo per altre que infama, denigra i deshonra; i si per dissort no els ha estat possible, pel què fa referència a nostra vila, aconseguir llur objecte, aconsolin-se com puguin, car nosaltres, els qui hi havem aportat un concurs modest però decidit, estem orgullosos d'haver contri buït a una obra de llibertat ciutadana que honora, malgrat tregui de pollaguera als marmanyers de la política, disfressats de renovadors i fins de regeneradors de la terra catalana.

Un absolut desconeixement de la política vallesana, és l'únic justificant a determinades afirmacions, car les imputacions que es preté fer-se'ns i les amenaces llençades contra els que actuem de capdevanters en la política del nostre poble, han de caure forçosament com lloses de plom sobre els *Lachicas* de Granollers, defensats i sostinguts a capa i espasa pels *figurons* de la Lliga Regionalista.

Com volen que ens preocupi el record del què ha succeït a Granada, si érem precisament nosaltres els que estavem decidits, l'any 1915, a matar el drac del caciquisme? Solament pogué aturar-nos, allavors, el que en les eleccions del novembre va presentar-se'ns de cos present i ja putrefacte.

Sapiguen els *revolucionaris* de la plaça de la Cucurulia, que no estem pas disposats a consentir *resurreccions*, que vindrien, indiscutiblement, a entrebancar la nostra tasca saniosa i ens tornarien a aquell temps en que els professionals de totes les males arts confonien llastimosament la caixa del poble amb la pròpia, amb greu perjudici per al comú.

El poble honrat que treballa i sab rebel·lar-se contra les grans injustícies, ha estat el que desterrant motllos antiquats, ens ha confiat el govern de la vila, i fora ell qui, amb la força de la raó, —no amb la raó de la força— el que privaria que s'atansessin a la caixa municipal aquells que varen ésser llençats del govern de Granollers en moments que perduraran en la memòria de tots.

JOAN MONTAÑA RIERA

Altres relliscada

Nostre colega «Foc Nou» reconeix, en son passat nombre, la relliscada soferta en son ar-